

Αρκετό καιρό μετά το πρώτο χτύπημα, η Άρτεμις και το επίλεκτο σώμα των Φυλάκων καλούνται να αντιμετωπίσουν ξανά την απειλή των τρομοκρατών. Αυτή τη φορά, ο μισητός εχθρός με ηγέτη του έναν γηραιό σοφό, θα χρησιμοποιήσει τη φωτιά του Προφήτη, για να καταστρέψει τον υπάρχοντα πολιτισμό και να χτιστεί ένας νέος, βασισμένος στις αρχές της Σαρία και του Ισλάμ. Αν ήταν ζωντανός ο Νικόλαος, θα ήταν για εκείνη ο απόλυτος σύμμαχος και θα ένιωθε ακόμα πιο δυνατή. Είναι όμως απών ο αγαπημένος της;

«Το ξέρω, γιε μου. Το ξέρω. Γι' αυτό σχεδίασα για σένα τα πιο τρομακτικά χτυπήματα. Η Ελλάδα και οι Αμαζόνες θα σβήσουν από προσώπου γης. Θα τους τα πάρεις όλα. Ιστορία, πολιτισμό, παράδοση, ψυχή και ζωή. Σοκ και δέος. Έτσι δεν έλεγαν οι Δυτικοί όταν επιτέθηκαν στα αδέρφια μας; Αυτό θα τους επιστρέψουμε. Ετοίμασε τους άντρες σου και εξοπλιστείτε με ό,τι καλύτερο. Όπως ξέρεις και γι' αυτό φρόντισαν οι Δυτικοί. Όπως τους συμφέρει κάθε φορά. Όταν είμαστε σύμμαχοι γι' αυτούς μας εξοπλίζουν και όταν μας αναγνωρίζουν ως εχθρούς μας βομβαρδίζουν. Κανένας ηθικός ενδιασμός. Καμία αναστολή. Όλο το σύστημά τους είναι σάπιο, όπως και οι καρδιές τους. Γι' αυτό τώρα θα το κάψουμε συθέμελα. Ήρθε η ώρα τους και η δική μας. Αλλάχ ου Άκμπαρ!» φώναξε ο Χακάν, για να ακούσει την ίδια κραυγή από τον Σαλάχ, που είχε ξεσηκωθεί από τα λόγια του.

Ο Σαλάχ έγνεψε καταφατικά και εξαφανίστηκε πίσω από το σκούρο ύφασμα, που λειτουργούσε ως πόρτα στο χαμόσπιτο του γηραιού. Ο Χακάν, με τη σειρά του, κούνησε το κεφάλι του ικανοποιημένος από την έκβαση της συζήτησης. Είχε την ικανότητα να ξεσηκώνει τον φανατισμό στα στήθη των συντρόφων του. Αυτή την ώρα, ήξερε ότι ο Σαλάχ θα δεχόταν οποιαδήποτε διαταγή. Ακόμη και της αυτοθυσίας.

Έτσι λειτουργούσε ο θρησκευτικός φανατισμός που καλλιεργούσε στους άντρες του. Τυφλά και πειθήνια. Χωρίς κανένα ίχνος αυτοελέγχου ή λογικής επέμβασης. Άλλωστε, ποιος φανατισμός γεννιέται και θεριεύει υπό το πρίσμα της λογικής; Μόνο πάθη πέρα από κάθε ανθρώπινη λογική εμπεριείχε τούτη εδώ η κοσμοθεωρία και τα αποτελέσματά της τα είχε δει η ανθρωπότητα πολλές φορές και είχε ματώσει. Η ικανότητα λοιπόν να ξεσηκώνει τις καρδιές τους, με τον τρόπο του, ήταν ένα υπερόπλο στα χέρια ενός φανατικού. Και αυτό ήταν διπλά επικίνδυνο. Δυστυχώς, τα αποτελέσματα θα γίνονταν πολύ γρήγορα φανερά σε όλο τον πλανήτη.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Οι Φύλακες», εκδόσεις Διάνοια, 2023

Οι Σαμουράι κατέβηκαν μαζί με τον Μενέλαο και συγκεντρώθηκαν γύρω από τον δάσκαλό τους. Κρατώντας στο χέρι τα σπαθιά τους, περίμεναν τις οδηγίες του Μενέλαου.

«Σενσέι, εδώ είναι το σημείο που θα πρέπει να μπούμε στο δάσος και να περιμένουμε τους δικούς μου να μας παραλάβουν» είπε εκείνος στον Τακάο.

Ο Ιάπωνας έγειρε καταφατικά το κεφάλι του, αλλά δεν πρόλαβε να απαντήσει, γιατί τον διέκοψε η φωνή της Πανδώρας και η παρουσία της Ανδρομάχης και της Καλλίστης, που πετάχτηκαν ξανά μέσα από τα δέντρα, σαν σκηνή από προμνησία.

«Κανείς δεν θα περιμένει. Δεν θα ήταν ευγενικό από μέρους μας. Καλώς ήλθες στον τόπο σου».

Ο Μενέλαος την κοίταξε ξανά και ξανά, σαν να μην πίστευε ότι είχε την Πανδώρα μπροστά του μετά από τόσο καιρό. «Πόσο όμορφη είναι!» πρόλαβε να σκεφτεί, πριν εκείνη ριχτεί στην αγκαλιά του. Όσο και να προσπαθούσε να συγκρατηθεί, όπως διδάχθηκε στην Ιαπωνία, η μυρωδιά της, η ανάσα της στο στέρνο του, η επαφή μαζί της δεν τον άφησαν και την έσφιξε δυνατά, πλημμυρισμένος από συναισθήματα. Έκλεισε τα μάτια του για λίγο και ρούφηξε αυτή την απόλυτη ευτυχία που του πρόσφερε η ζωή. Αυτό το τόσο da μικρό πραγματάκι, που κανείς δεν του αποδίδει τη σημασία που του πρέπει. Που γεμίζει κάθε άνθρωπο με ευτυχία, ανανεώνει την αγάπη, προσφέρει γαλήνη και φυσικά σου δίνει δύναμη να συνεχίσεις. Και που μόνο όταν το χάσει κάποιος αναλογίζεται πόσο σημαντικό είναι. Η αγκαλιά με αυτόν που αγαπάς. Αυτό ήταν που απολάμβανε εκείνη τη στιγμή και θα έδινε τα πάντα για να κρατήσει για μια ζωή.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Οι Φύλακες», εκδόσεις Διάνοια, 2023

Παναγιώτης Αρχοντής

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Καρδίτσα.

Με καταγωγή από την Θάσο περνάει τα παιδικά του καλοκαίρια στο όμορφο νησί της Μακεδονίας και ονειρεύεται να γίνει Αξιωματικός. Εισάγεται στη Σχολή Ευελπίδων και αποφοιτά το 1991. Έχει master στις Διεθνείς Σχέσεις και την εφαρμοσμένη Στρατηγική από το πανεπιστήμιο του Plymouth. Επίσης, πιστοποιητικό παρακολούθησης σπουδών στο Τμήμα Ανθρωπίνων Επιστημών του Harvard, με εξειδίκευση στην μελέτη της Αρχαίας Ελληνικής Μυθολογίας. Το πάθος του είναι η Ελλάδα, τα βιβλία και η θάλασσα. Μετά από 30 χρόνια υπηρεσίας αποτραβιέται στη Γαλλία, όπου και ζει μέχρι σήμερα. Είναι παντρεμένος και έχει 2 παιδιά. Τα βιβλία του, Έβρος, Θα σου πω... πώς έζησε και οι Φύλακες έχουν εκδοθεί από τις Εκδόσεις Διάνοια.

